

Nečapy se stávají opět Tučapy.

Je nedělní dopoledne 27. května a pro mne nastal ten dlouho očekávaný okamžik. Na komíně sedí čáp. To byla první slova, která na mne vyhrknul, místo odpovědi na pozdrav Milan Petru mladší. Na nic nečekám a teď již s fotoaparátem spěcháme zpět na „Hrázka“. Snad tam ještě bude. Na tenhle okamžik se těším od doby, kdy jsme instalovali novou hnízdni podložku na vrchol komína. Černobílý krasavec na komíně skutečně byl. Upravoval zobákem větvičky a občas nám i zaklapal zobákem. Když jsme letos na jaře připravovali novou umělou hnízdni podložku byl jsme si vědom, že úspěch není předem zaručen. Čápi, i když jim připravíte sebelepší podmínky, obsazují nová místa neradi. Šance, že se nám je podaří na komín přilákat, je zhruba nějakých 10 - 15%. Hnízdit už letos nebudou, ale nás, kteří jsme čápům „kápli do noty“ hřeje pocit, že naše snažení nebylo marné.

